

על הרצון לדייק / נתן זך

ואז הייתה הגזמה גדולה במגן הגוויות
היו שמנו כמאה והיו שמנו כמאות
וזה אמר ספרתי 36 נשים שרופות
וחברו אמר לא צדקת, כי רק אחת-עשרה
והמשגה מְכֻן הוא ופוליטי, לא יד המקרה
ואם כבר פתחתי, אמר גם זה
שרק שמונה נשים נשחטו, כי נְשֵׁתִים נֹרֵי
ויש אחת מפוקפקת ולא ברור
אם נשחטה, נאנסה או רק שִׁסְפָה בטבור

וגם בעניין הילדים עוד לא נאמרה המלה האחרונה
הכל מודים כי ששה נצלבו ואחד עָנָה
לפני שראשו רָצַץ אבל מי לידינו יתקע
כי כל אלה שנעלמו ואין יודע את עִקְבוֹתָם
אמנם הִשְׁלִיכוּ כָלָם או חלקם אל הים
?שאם כך, כיצד נסביר את כתמי הדם
בְּדַבְרִים מִמִּין זֶה אִסוּר לְהִתְפַּסֵּס לְהַגְזַמּוֹת
ויש להבחין ולהזהר: המדובר בדיני נפשות
שהרי עלולים חלילה לטעות בדוחות
וכבר היו, ידידי המלומד, דברים מעולם

ותהי שם מחלוקת רבה כל אותו היום
ולולא הסרחון הנורא שעלה במקום
היו מגיעים לדיוק גמור – או למכות
שהרי הרצון לדייק אנושי לא-פחות
מן הרצון להרוג, לאנוס, לרוצץ ולאבד מן העולם
את אויבך, יריבך, שכנך שממול, את הזר החשוד, או כך סתם
כל גבר, אישה וילד אשר בעולם